

DECIZIA nr.591/09.09.2013
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC X SRL inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti, prin Serviciul Solutionare Contestatii, a fost sesizata de catre Directia regionala pentru accize si operatiuni vamale Constanta – Biroul vamal Constanta Sud, cu adresa nr. x, inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. x cu privire la contestatia formulata de **SC X SRL**, cu sediul in Bucuresti, str. x, sector 4.

Obiectul contestatiei, remisa prin posta la 26.07.2013 si inregistrata la Biroul vamal Constanta Sud sub nr. x, il constituie Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisa de Biroul vamal Constanta Sud in baza procesului verbal de control nr. x prin care organele vamale au stabilit in sarcina societatii drepturi vamale in suma de **x lei** si accesorii aferente drepturilor vamale in suma de **x lei**.

Societatea contesta suma de **x lei** reprezentand:

- x lei – drepturi vamale;
- x lei - accesorii aferente drepturilor vamale.

Constatand ca sunt indeplinite prevederile art. 205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucurestii este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC X SRL**.

I. Prin adresa inregistrata la Biroul vamal Constanta Sud sub nr. x, **SC X SRL** a formulat contestatie impotriva Deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x prin care a fost obligata la plata sumei de x lei, din care x lei obligatii principale si x lei dobanzi pentru urmatoarele motive:

Considera ca in mod nelegal au fost stabilite aceste sume, fara a exista o instiintare prealabila a obligatiei de plata si fara a i se aduce la cunostinta la data primirii marfii, posibilitatea instituirii unei taxe antidumping, marfa fiind receptionata la data de 13.03.2013.

Este lipsita de temei legal aplicarea dobanzii pentru o perioada de 21 zile, dobanda care se percepe numai de la data limita a termenului de plata, in acest caz neexistand nicio instiintare prealabila si nici o stabilire a unui termen limita de plata.

Prin reverificarea declaratiei vamale nr. MRN x s-a stabilit ca datoreaza o taxa de antidumping ca urmare a intrarii in vigoare a Regulamentului UE nr. 501/29.05.2013, intrat in vigoare la data de 06.06.2013, adica ulterior intrarii marfii in tara, iar la data care a fost acordat liberul de vama, reprezentantii vamali nu a instiintat-o de existenta unei anchete privind o eventuala eludare a masurilor antidumping instituite prin Regulamentul UE nr. 990/2011, astfel incat sa poata decide daca va accepta sau nu marfurile livrate.

Intrarea ulterioara in vigoare a Regulamentului UE nr. 501/29.05.2013 arata ca la data intrarii marfurilor in tara nu era instituita taxa antidumping, prin urmare nu exista obligatia de plata. Lipsa existentei unui document care sa ateste faptul ca i s-a adus la cunostinta posibilitatea aplicarii unei taxe antidumping exclude calcularea retroactiva a taxei si considera ca exclude si posibilitatea de a mai calcula dobanzi.

In concluzie, societatea solicita admiterea contestatiei, anularea totala sau partiala a Deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x si restituirea sumei de x lei, reprezentand x lei obligatii principale si x lei dobanzi.

II. Prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisa de Biroul vamal Constanta Sud in baza procesului verbal de control nr. x organele vamale au stabilit in sarcina societatii drepturi vamale in suma de **x lei** si accesorii aferente drepturilor vamale in suma de **x lei**.

Ca temei legal la stabilirea accesoriilor organele vamale au invocat prevederile art. 1 din Regulamentul CEE 501/29.05.2013, art. 1 din Regulamentul CEE 875/25.09.2012,

Regulamentul CEE 990/03.10.2011, art. 201 si art. 214 din Regulamentul CEE nr. 2913/1993, art. nr. 287 din Legea nr. 86/2006, art. 136, art. 139 si art. 157 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 78 din Ordinul vicepresedintelui A.N.A.F. nr. 7.521/2006, art. 116 si art. 117 din OG nr. 92/2003, republicata cu modificarile si completrările ulterioare.

III. Avand in vedere sustinerile contestatoarei si documentele invocate de aceasta, constatarile organelor de control, actele normative incidente pe perioada verificata, invocate de contestatoare si de organele de control vamal, se retin urmatoarele:

3.1. Cu privire la datoria vamala in suma de x lei stabilita prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x.

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza drepturile vamale in suma de x lei reprezentand taxa antidumping si TVA stabilite prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x pentru declaratia vamala de punere in libera nr. MRN x in conditiile in care prin Regulamentul CEE nr. 990/2011 s-a stabilit ca taxa de antidumping definitiva pentru marfurile importate din din Indonezia, care se încadrează la codurile NC ex 8712 00 10 (cod TARIC 8712 00 10 90), 8712 00 30 și ex 8712 00 80 (cod TARIC 8712 00 80 90) se calculeaza incepand cu data inregistrarii declaratiilor vamale conform Reg. CEE nr. 501/29.05.2013.

In fapt, SC X SRL a importat din Indonezia prin Biroul vamal Constanta Sud conform declaratiei vamale de punere in libera circulatie nr. MRN x biciclete, cod tarifar 8712003010, pentru care nu a achitat taxe antidumping..

In referatul cauzei, organele vamale mentioneaza ca la data depunerii declaratiei vamale nr. MRN x erau in vigoare dispozitiile Regulamentul UE nr. 875/25.09.2012 (publicat in JO L258/21/26.09.2012 intrat in vigoare la data de 27.09.2012) de deschidere a unei anchete privind o eventuală eludare a măsurilor antidumping instituite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 990/2011 al Consiliului asupra importurilor de biciclete originare din Republica Populară Chineză prin importul de biciclete expediate din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia, declarate sau nu ca fiind originare din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia, și de supunere a acestor importuri înregistrării, regulament in baza caruia Comisia Europeana a deschis o ancheta potrivit art. 1 din acest act normativ, in conformitate cu art. 13 alin. (3) din Regulamentul 1225/2009 pentru a stabili daca importurile in Uniune de biciclete si similare (tricicluri cu cutite de transport marfuri cu exceptia monociclurilor), fara motor expediate din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia indiferent dacă au fost declarate sau nu ca fiind originare din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia, care se incadreaza in prezent la codurile 87120030 si ex 87120070 (coduri TARIC 8712003010 si 8712007091) eludeaza masurile impuse prin Regulamentul de punere in libera circulatie (UE) nr. 990/2011 al Consiliului.

Ulterior acordarii liberului de vama a intrat in vigoare Regulamentul UE nr. 501/2013 prin care CE a decis extinderea masurilor antidumping introduse prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 990/2011 si la importul marfurilor expediate din Indonezia, respectiv o taxa antidumping e 48.50 %.

In drept, ulterior acordarii liberului de vama pentru declaratia vamala sus mentionata, Comisia Europeana a finalizat ancheta deschisa cu Reg. UE nr. 875/25.09.2012 si a stabilit prin art. 1 din Regulamentul nr. 501/29.05.2013 (publicat in JO L153/1/05.06.2013) urmatoarele:

(1) Taxa antidumping definitivă aplicabilă „tuturor celorlalte societăți”, instituită prin articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 990/2011 asupra importurilor de biciclete și similare (inclusiv tricicluri cu cutie de transport mărfuri, însă excluzând monociclurile), fără motor, originare din Republica Populară Chineză, este extinsă la importurile de biciclete și similare (inclusiv tricicluri cu cutie de transport mărfuri, însă

exclusiv monocicluri), fără motor, expediate din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia, indiferent dacă acestea sunt sau nu declarate ca fiind originare din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia, încadrate în prezent la codurile NC ex 8712 00 30 și ex 8712 00 70 (coduri TARIC 8712 00 30 10 și 8712 00 70 91), cu excepția celor produse de societățile enumerate mai jos:

Țară	societate	cod aditional TARIC
INDONEZIA	P.T. Insera Sena, 393 Jawa Street, Buduran, Sidoarjo 61252, Indonezia	B765
	PT Wijaya Indonesia Makmur Bicycle Industries (Wim Cycle), Raya Bambe KM. 20, Driyorejo, Gresik 61177, Jawa Timur, Indonezia	B766
	P.T. Terang Dunia Internusa (United Bike), Jl. Angrek Neli Murni 114 Slipi, 11480, Jakarta Barat, Indonezia	B767
SRI LANKA	Asiabike Industrial Limited, No 114, Galle Road, Henamulla, Panadura, Sri Lanka	B768
	BSH Ventures (Private) Limited, No. 84, Campbell Place, Colombo-10, Sri Lanka	B769
	Samson Bikes (Pvt) Ltd., No 110, Kumaran Rathnam Road, Colombo 02, Sri Lanka	B770
TUNISIA	Euro Cycles SA, Zone Industrielle Kelaa Kebira, 4060, Sousse, Tunisia	B771

(2) Aplicarea scutiilor acordate societăților menționate în mod specific la alineatul (1) din prezentul articol sau autorizate de Comisie în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din prezentul regulament sunt condiționate de prezentarea în fața autorităților vamale ale statelor membre a unei facturi comerciale valabile care să fie conformă cu cerințele stabilite în anexa la prezentul regulament. În cazul în care nu se prezintă o astfel de factură, se aplică taxa antidumping instituită de alineatul (1) din prezentul articol.

(3) Taxa extinsă prin dispozițiile alineatului (1) din prezentul articol se aplică importurilor expediate din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia, indiferent dacă sunt sau nu declarate ca fiind originare din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia, înregistrate în conformitate cu articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 875/2012 și cu articolul 13 alineatul (3) și articolul 14 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009, cu excepția celor produse de societățile enumerate la alineatul (1).

(4) În absența unor dispoziții contrare, se aplică dispozițiile în vigoare cu privire la taxele vamale.

În consecință, la importurile de BICICLETE, care se încadrează la poziția tarifară 8712 003010, care sunt expediate din Indonezia, indiferent dacă au fost declarate sau nu ca fiind originare din Indonezia, se aplică taxa de antidumping definitivă 48.5 %- prevăzută pentru toate celelalte societăți – așa cum a fost stabilită prin Regulamentul UE nr. 990/2011.

Având în vedere și considerentul nr. (20) din Regulamentul (UE) nr. 875/25.09.2012, în baza căruia Comisia Europeană a deschis ancheta în cauză, potrivit căruia: <În conformitate cu articolul 14 alineatul (5) din regulamentul de bază, importarea produsului care face obiectul anchetei ar trebui să facă obiectul unei înregistrări pentru a garanta că, în cazul în care ancheta demonstrează eludarea, poate fi prelevată retroactiv o sumă corespunzătoare în drepturi antidumping începând cu data înregistrării acestor importuri expediate din Indonezia, rezulta că taxa antidumping definitivă de 48.5 % se aplică la importurile înregistrate în conformitate cu dispozițiile art. 2 din același act normativ, începând cu data intrării în vigoare a acestuia, respectiv data de 27.09.2012.

Potrivit art. 2 și art. 4 din Regulamentul (UE) nr. 875/25.09.2012:

„Art. 2 - În conformitate cu articolul 13 alineatul (3) și cu articolul 14 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009, autoritățile vamale iau măsurile corespunzătoare pentru a înregistra importurile în Uniune menționate la articolul 1 din prezentul regulament.

Înregistrarea expiră la nouă luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Comisia poate, printr-un regulament, să solicite autorităților vamale să înceteze înregistrarea importurilor în Uniune de produse fabricate de producătorii care au solicitat o scutire de la înregistrare și despre care s-a constatat că îndeplinesc condițiile pentru acordarea unei scutiri.

Înregistrarea expiră la nouă luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Comisia poate, printr-un regulament, să invite autoritățile vamale să înceteze înregistrarea importurilor în Uniune de produse fabricate de producătorii care au solicitat o scutire de la înregistrare și despre care s-a constatat că îndeplinesc condițiile pentru acordarea unei scutiri.

Art. 4 - Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Fata de cele precizate mai sus și, tinând cont de comunicarea DRAOV Constanta nr. x (însoțită de adresa Autorității Naționale a Vămilor nr. x), înregistrată la Biroul Vamal Constanta - Sud sub nr. x cu privire la extinderea de către Comisia Europeană a măsurilor antidumping introduse prin Reg. UE 990/2011.2011 și la importul marfurilor prevăzute la art. 1 alin. (1) din Regulamentul 501/29.06.2013, marfuri de felul celor înscrise în declarația vamală în cauză, expediate din Indonezia chiar dacă sunt declarate sau nu ca fiind originare din Indonezia, Biroul Vamal Constanta – Sud a procedat la controlul de verificare a declarației vamale mai sus menționate și a documentelor anexate acestora constatând următoarele:

- potrivit datelor înscrise în declarația vamală nr. MRN x marfa declarată având încadrarea tarifară 8712003010 a fost expediată din Indonezia;

- taxa antidumping definitivă de 48.5 %, instituită de Reg. CEE nr. 990/2011 – **pentru toate celelalte societăți** – la importul marfurilor de celor prevăzute de art. 1 alin. (1) din acest act normativ, originare din Republica Populară Chineză, **se extinde** la importul marfurilor înscrise în declarația vamală, așa cum prevăd dispozițiile art. 1 din Regulamentul UE nr. 501/29.05.2013;

- potrivit art. 1 alin. (3) Regulamentul CEE nr. 501/29.05.2013, taxa antidumping definitivă de 48.5 %, instituită de Reg. CEE nr. 990/2011 – pentru toate celelalte societăți – se aplică prețului net franco la frontiera Uniunii înainte de vămuire al produsului în cauză;

- declarația vamală în cauză a fost înregistrată la Biroul Vamal Constanta Sud în data de 13.03.2013 în perioada de înregistrare a importului în cauză (27.09.2012 – 06.06.2013) prevăzută de Reg. UE nr. 875/2012 și Reg. UE 501/2013, pentru care sunt aplicabile măsurile antidumping definitive extinse prin Reg. UE 501/29.05.2013.

În consecință se reține că pentru importul marfurilor înscrise în declarația vamală în cauză, se impune stabilirea și încasarea taxei antidumping definitive la nivelul de 48.5 % în temeiul prevederilor art. 1 Reg. UE 501/2013 și a considerentului (20) din Regulamentul UE 875/25.09.2013, precum și art. 1 din Regulamentul 990/03.10.2011.

În speta sunt incidente și următoarele prevederi legale:

Legea nr. 86/2006 privind privind Codul vamal al României prevede:

”Art. 287 - Dispozițiile cuprinse în prezentul cod și în alte reglementări vamale privind plata, garantarea, înscrierea în evidențele contabile, stingerea datoriei vamale și remiterea drepturilor de import, cu excepția art. 163 și 247 din prezentul cod, se aplică în mod corespunzător și pentru taxa pe valoarea adăugată și pentru accize care, potrivit Codului fiscal, sunt în atribuțiile autorității vamale.

Regulamentul CEE 2913/1992 a Consiliului de instituire a Codului vamal care prevăd:

„Art. 20 (1) Drepturile legal datorate la apariția unei datorii vamale se bazează pe Tariful Vamal al Comunităților Europene.

Art. 201 (1) O datorie vamală la import poate să ia naștere prin:

(a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import sau (b) plasarea unor astfel de mărfuri sub regimul de admitere tem-porară cu exonerare parțială de drepturi de import.

(2) O datorie vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.

(3) *Debitorul vamal este declarantul. În situația unei reprezentări indirecte, persoana în numele căreia se face declarația vamală este, de asemenea, debitor vamal.*

Atunci când se întocmește o declarație vamală privind unul dintre regimurile menționate la alineatul (1) pe baza informațiilor care conduc la faptul că toate sau o parte a drepturilor legal datorate nu au fost încasate, persoanele care au oferit informațiile necesare la întocmirea declarației și care știau sau care ar fi trebuit să știe în mod normal că aceste informații erau false pot fi considerate, de asemenea, debitori vamali în conformitate cu dispozițiile naționale în vigoare.

Art. 214 (1) În absența dispozițiilor contrare prevăzute în prezentul cod și fara a aduce atingere alineatului (2), valoarea drepturilor de import sau export aplicabile marfurilor se determina pe baza regulilor de evaluare adecvate pentru respectivele marfuri la data nașterii datoriei vamale aferente.

(2) Atunci cand nu este posibila stabilirea precisa a datei la care a luat naștere datoria vamala, data avuta în vedere la stabilirea regulilor de evaluare adecvate pentru respectivele marfuri este aceea la care autoritatile vamale decid ca marfurile îndeplinesc condițiile în care ia naștere o datorie vamala.

Cu toate acestea, atunci cand autoritatile vamale detin informatii pe baza carora pot stabili ca datoria vamala a luat naștere înainte de a se lua acea decizie, valoarea drepturilor de import sau export pentru marfurile în cauza se stabilește pe baza regulilor de evaluare adecvate în termenul cel mai scurt posibil în care se poate stabili existenta datoriei vamale rezultate din situatia respectiva pe baza informatiilor disponibile”.

Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare,:

”Art. 136 - (1) În cazul în care, la import, bunurile sunt supuse taxelor vamale, taxelor agricole sau altor taxe comunitare similare, stabilite ca urmare a unei politici comune, faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care intervin faptul generator și exigibilitatea respectivelor taxe comunitare.

Art. 139. - (1) Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută.

Art. 157. - (3) Taxa pentru importuri de bunuri, cu excepția importurilor scutite de taxă, se plătește la organul vamal, în conformitate cu reglementările în vigoare privind plata drepturilor de import. Importatorii care dețin o autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate eliberată de alt stat membru trebuie să plătească taxa pe valoarea adăugată la organul vamal până la data la care au obligația depunerii declarației de import pentru TVA și accize”.

*Afirmatiile contribuabilei precum ca ”Intrarea ulterioara in vigoare a Regulamentului UE nr. 501/29.05.2013 arata ca la data intrarii marfurilor in tara nu era instituita taxa antidumping, prin urmare nu exista obligatia de plata. Lipsa existentei unui document care sa ateste faptul ca i s-a adus la cunostinta posibilitatea aplicarii unei taxe antidumping exclude calcularea retroactiva a taxei si considera ca exclude si posibilitatea de a mai calcula dobanzi”, nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat dispozițiile privind deschiderea anchetei au fost adoptate printr-un act public al Comisiei Europene (Reg. UE 875/25.09.2013 in vigoare din **data de 27.09.2012**) care a fost publicat in jurnalul Oficial al Comunitatii Eurpene nr. 1258/27.06.2012, care ar fi putut sa fie consultat de catre aceasta fie in aplicatia TARIC , fie pe site-ul Eur lex la adresa <http://eur-lex.europa.eu/JOIndex.do?hmlang=ro>.*

Mai mult, asa cum mentioneaza organele vamale in referatul cauzei, masura deschiderii anchetei a fost inregistrata in aplicatia TARIC la data declaratiei vamale nr. MRN x pe care comisionarul vamal SC Intertrans Company SRL – reprezentant al contestatarii in relatia cu autoritatea vamala a utilizat-o pentru marfa in cauza din aplicatia TARIC se mentionau la data depunerii declaratiei vamale urmatoarele:

Extra din TARIC – pozitie tarifara -8712003010 – data 13.03.2013

Nota de subsol TM 790

Importurile înregistrate pot face obiectul percepției retroactive a taxelor anti-dumping dacă din ancheta referitoare la o posibilă eludare a unor anumite măsuri anti-dumping ar rezulta dovezi ale unei astfel de eludări (mai multe informații se pot obține din Reg. CEE nr. 875/2012 JO L258,p.21).

Potrivit pct. 30 din Reg. CEE nr. 875/2012 „Pentru mai multe informații și date de contact, părțile interesate pot consulta paginile internet dedicate consilierului-auditor de pe **site-ul internet al Direcției Generale Comerț: http://ec.europa.eu/trade/tackling-unfair-trade/hearing-officer/index_en.htm**”.

De asemenea, toate mențiunile care apar în aplicația TARIC puteau fi consultate de comisionarul vamal SC Intertrans Company SRL – reprezentant al contestatului și de pe adresa de internet http://80.96.3.68.9080/taric/web/main_RO.

Având în vedere că Reg. UE nr. 875/2012 a intrat în vigoare la data de 27.09.2012, consecința care rezultă este aceea că dispozițiile REG 501/29.05.2013 (intrat în vigoare la data de 07.06.2012) dispun instituirea taxei antidumping pentru importurile înregistrate începând cu data de 27.09.2012 (data intrării în vigoare a Reg. UE nr. 990/2011).

Astfel, legiuitorul, respectiv Comisia Europeană prin considerentul (20) din Regulamentul nr 875/2012 a prevăzut în mod imperativ ca: *“În temeiul articolului 14 alineatul (5) din regulamentul de bază, importurile produsului care face obiectul anchetei trebuie supuse înregistrării, pentru a se asigura că, în cazul în care ancheta ar stabili existența unei eludări, va fi posibil să se perceapă taxe antidumping de o valoare corespunzătoare, cu efect de la data la care a fost impusă înregistrarea unor astfel de importuri expediate din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia”.*

În ceea ce privește aplicabilitatea teritorială a legislației comunitare adoptate la nivelul Uniunii Europene dispozițiile art. 2 alin. (1) din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar prevăd ca: *“În cazul în care nu există dispoziții contrare, fie în conformitate cu convențiile internaționale sau cu practicile cutumiare cu întindere geografică sau economică limitată, fie în conformitate cu măsurile autonome ale Comunității, reglementările vamale comunitare se aplică uniform pe întregul teritoriu vamal al Comunității”* și ținând cont de faptul că la data de 01.01.2007 România a aderat la Uniunea Europeană, potrivit Tratatului privind aderarea a României și a Republicii Bulgaria la Uniunea Europeană, ratificat de România prin Legea nr. 157/2005, rezultă că regulamentele comunitare sunt obligatorii în statele membre ale Uniunii Europene, inclusiv în România.

În subsidiar, se reține că Regulamentul CEE nr. 501/2013, este un act legislativ adoptat de Comisia Europeană, și pe cale de consecință, nu poate fi contestat pe cale administrativă.

Mai mult, potrivit art. 4 alin.21 din Legea 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, declarația vamală reprezintă **“ actul cu caracter public, prin care o persoană manifestă, în formele și în modalitățile prevăzute în reglementările vamale, voința de a plasa mărfurile sub un anumit regim vamal iar potrivit art. 4 alin.22 din același act normativ „declarant - persoana care întocmește declarația vamală în nume propriu sau persoana în numele căreia se face o declarație vamală”, iar potrivit art. 199 din Reg. CEE nr. 2454/1993.”(1) Fără a se aduce atingere eventualei aplicări a dispozițiilor penale, depunerea la biroul vamal a unei declarații semnate de către declarant sau de către reprezentantul acestuia sau a unei declarații de tranzit depuse prin intermediul tehnicilor electronice de prelucrare a datelor **angajează răspunderea declarantului sau a reprezentantului acestuia în conformitate cu dispozițiile în vigoare cu privire la: — corectitudinea informațiilor înscrise în declarație; — autenticitatea documentelor prezentate; și - respectarea tuturor obligațiilor care decurg din plasarea respectivelor mărfuri sub regimul avut în vedere.****

Se reține că măsura dispusă de organul vamal de a stabili diferențe de taxe antidumping definitive și taxa pe valoarea adăugată în sarcina societății pentru mărfurile importate din Indonezia, încadrate la poziția tarifară 8712003010 prin declarațiile vamale de punere în liberă circulație care fac obiectul cauzei, este temeinică și în deplină concordanță cu

dispozitiile legale in vigoare, si drept urmare, organele vamale au procedat la recalcularea drepturilor vamale conform Deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, prin care s-a stabilit in sarcina societatii o datorie vamala in suma totala de x lei.

In consecinta, contestatia **SC X SRL** formulata impotriva Deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x urmeaza sa se respinga ca neintemeiata.

3.2. Cu privire la accesoriile aferente drepturilor vamale de import in suma de x lei stabilite prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x.

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza accesoriile aferente drepturilor vamale in suma de x lei, in conditiile in care in sarcina sa au fost retinute ca datorate si neachitate drepturi vamale, iar accesoriile se calculeaza de la data scadentei pana la data platii.

In fapt, prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisa de Biroul vamal Otopeni Calatori, organele vamale au retinut in sarcina societatii drepturi vamale in suma totala de **x lei**, asupra careia au fost calculate accesorii aferente in suma totala de **x lei**.

In referatul cauzei, organele vamale mentioneaza ca stabilirea acestor accesorii s-a facut incepand cu data de 07.06.2013, data intrarii in vigoare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 501/2013 al Consiliului si implicit data nasterii obligatiei de plata pentru taxele de antidumping extinse asupra importurilor contestatarei.

In drept, aplicabile acestei spete sunt dispozitiile art. 119 si art. 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare care prevad:

“Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”.

“Art. 120 - (1) (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

Avand in vedere ca Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 875/25.09.2012 al Consiliului de extindere a taxei antidumping definitive instituite de Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 990/2011 a intrat in vigoare la data de 27.09.2012 si ca **scadenta** obligatiilor de plata in suma de x lei a fost stabilita de organele vamale prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, ca fiind data de 07.06.2013, asupra obligatiei vamale principale stabilita de plata s-au calculat si accesorii aferente in suma de x lei calculate de la data de 07.06.2013, pana la data 27.06.2013, data la care debitele principale nu figurau ca fiind achitate.

In consecinta, fata de prevederile legale mai sus mentionate si avand in vedere ca stabilirea accesoriilor reprezinta masura accesorie in raport cu debitul si in virtutea principiului de drept *accessorium sequitur principalae*, iar in sarcina contestatoarei au fost retinute ca fiind datorate obligatii fiscale principale in suma de x lei, aceasta nedepunand situatii care sa probeze calculul eronat al accesoriilor, urmeaza sa se respinga ca neintemeiata contestatia si pentru suma de **x lei** reprezentand accesorii aferente drepturilor vamale.

3.3. Cu privire la accesoriile aferente drepturilor vamale de import in suma de 245 lei (x-x) contestate de societate.

Cauza supusa solutionarii este daca Serviciul solutionare contestatii se poate pronunta asupra accesoriilor in suma de x lei, in conditiile in care acestea nu fac obiectul actului atacat, respectiv Deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, contestata .

In fapt, prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisa de Biroul vamal Constanta Sud, au fost calculate accesorii aferente datoriei vamale in suma totala de **x lei**.

Societatea contesta accesorii aferente drepturilor vamale in suma de x lei.

In drept, conform art. 205 "Posibilitatea de contestare" din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

"(1) Impotriva titlului de creanta, precum si impotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestatie potrivit legii. Contestatia este o cale administrativa de atac si nu inlatura dreptul la actiune al celui care se considera lezat in drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau in lipsa acestuia, in conditiile legii.

(2) Este indreptatit la contestatie numai cel care considera ca a fost lezat in drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.(...)"

De asemenea, potrivit art. 206 alin. (2) din actul normativ sus-mentionat "**obiectul contestatiei il constituie numai sumele si masurile stabilite si inscrise de organul fiscal in titlul de creanta sau in actul administrativ fiscal atacat, cu exceptia contestatiei impotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal**".

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta ca prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x organel vamale au stabilit accesorii aferente drepturilor vamale in suma de x lei dar acesta contesta in plus suma de x lei (x-x lei) fara sa precizeze care este actul administrativ fiscal prin care au fost stabilite.

Fata de cele mai sus prezentate, contestatia **SC X SRL** pentru acest capat de cerere urmeaza a fi respinsa ca fiind fara obiect pentru suma de x lei, intrucat aceasta nu face obiectului deciziei atacate.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul, art. 2 alin. (1), art. 20, art. 201 si art. 214 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, art. 199 din Reg. CEE nr. 2454/1993, pct. 20, pct. 30, art. 2 si art. 4 din Regulamentul (UE) nr. 875/25.09.2012, Regulamentul de punere în aplicare nr. 501/29.05.2013 al Consiliului de extindere a taxei antidumping definitive impuse prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 990/2011, art. 1 alin. (1) din Reg. UE 990/03.10.2011, art. 4 alin.21 si art. 287 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei, art. 136, art. 139 si art. 157 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, art. 205, art. 206, art. 119 si art. 120, si art. 216 din OG nr. 92/2003, republicata cu modificarile si completarile ulterioare

DECIDE:

1. Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de **SC X SRL** pentru suma de **x lei** reprezentand drepturi vamale in suma de **x lei** si accesorii aferente drepturilor vamale in suma de **x lei** stabilite prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisa de Directia regionala pentru accize si operatiuni vamale Constanta – Biroul vamal Constanta Sud.

2. Respinge ca fiind fara obiect contestatia formulata de **SC X SRL** pentru suma de **245 lei** reprezentand accesorii aferente drepturilor vamale , intrucat aceasta nu face obiectul actului atacat, respectiv Decizia pentru regularizarea situatiei nr. x.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Municipiului Bucuresti.